

[Bækgaard.]

til staten, også skal beskattes til kommunen og beskattes på samme grundlag.

Reglerne har siden 1940 ikke været helt sammenfaldende, idet den udvidelse af brugsforeningsbeskatningen, der da fandt sted, ikke kom til at gælde for kommunerne. Det sker altså nu, og det er kun rimeligt og retfærdigt, da kommunerne trænger lige så meget til penge som staten.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Jørgen Jørgensen: Da mit parti er af den opfattelse, at indkomstskatten til staten for kooperative selskaber er bygget op og hviler på et forkert princip, og dette lovforslag er i konsekvens dermed, kan vi ikke medvirke til dets gennemførelse, men vil ved tredje behandling undlade at stemme.

Gudiksen: Da det foreliggende lovforslag er en følge af de ændrede beskatningsregler med hensyn til statskatten for kooperative selskaber, kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg takker de ærede ordførere, som har givet tilslutning til lovforslagets gennemførelse her i det høje ting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den rølgende sag var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af forskellige forbrugsafgifter m. m.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1607)

Lovforslaget sattes til forhandling.

Første næstformand (Stensballe): Under behandlingen af denne sag kan også de to følgende sager på dagsordenen omtales, nemlig:

Forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af lov nr. 462 af 20. november 1942 om midlertidige toldafgifter og

forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af lov nr. 645 af 14. december 1940 om ændringer i toldloven af 29. marts 1924.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg skal tillade mig at forelægge forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af forskellige forbrugsafgifter m. m. overensstemmende med det forslag, der er vedtaget i folketinget.

Forslaget fremtræder som et led i det skatteforlig, der er indgået mellem de fire store partier, og går ud på, at de midlertidige afgiftslove, som blev vedtaget sidste forår, og som udløber den 31. marts i år, i det store og hele forlænges indtil udgangen af marts måned 1950.

Jeg skal dog nævne, at der er tilvejebragt enighed om at ophæve pelsafgiften, idet man har fundet, at der forelå vægtige grunde herfor i hensynet såvel til pelsdyravlernes erhverv som til buntmagertagets beskæftigelsesforhold.

Det er endvidere foreslået at nedsætte afgiften af guld- og sølvvarer samt ure m. m. fra 15 pct. til 10 pct., ligesom grænsen mellem afgiftsfrie og afgiftspligtige ure er foreslået forhøjet fra 50 kr. til 150 kr., hvilket altså vil sige, at ure til en detailpris af indtil 150 kr. fremtidig vil gå fri for afgift.

Endvidere skal jeg nævne, at flyverbenzin efter forslaget vil blive afgiftsfri. Det vil erindres, at der i fjor blev gennemført en bestemmelse, hvorefter der kun kunne tilstås afgiftsfrihed for benzin til flyvemaskiner, når det drejede sig om egentlige rutemaskiner og om statens og udenlandske maskiner. Det har imidlertid vist sig, at denne bestemmelse er uheldig med hensyn til erhvervsflyvningen, der ikke har kunnet konkurrere med tilsvarende virksomheder i Norge og Sverige, og man har derfor ment at burde vende tilbage til den oprindelig givne bestemmelse, hvorefter al benzin til flyvemaskiner er fritaget for afgift.

Med hensyn til de enkelte paragraffer i lovforslaget skal jeg indskrænke mig til at sige et par ord om lovforslagets § 10 vedrørende afgiften af medbragte stærke drikke i udlejede lokaler. Det vil erindres, at bestemmelsen om afgift i sådanne tilfælde blev indført ved § 8 i loven af 23. marts 1948, hvori det udtales, at der skal svares afgift af medbragte stærke drikke ved sammenkomster, der afholdes i erhvervmæssigt udlejede selskabslokaler el. lign., til hvilke der ikke er knyttet adkomst på beværternæring m. v. med ret til udskænkning af stærke drikke. Det har imidlertid ikke kunnet undgås, at de gældende bestemmelser ofte har virket urimeligt, og det er derfor nu foreslået, at der kun skal betales afgift, når den pågældende udlejningsvirksomhed har karakter af en erhvervsvirksomhed. Bestemmelsen blev, som det sikkert vil erin-